

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 167**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Ykäraste.

Jag tycker allt att det är litet oförsiktigt att skriva manuskript till en influenszapatient, jag är nog bättre nu än jag kan gå ut, men jag är ju så förskörd i hufvudet af sådana starka giftiga pulser så jag litar inte på mig själf. Enligt det tror jag att Rapitlet är bra. Jag tycker att jag skulle ha velat ha det litet mera intensivt, men det kan förhållas vinna med ett par förkortningar.

Skulle jag för det första komma med en mycket viktig anmärkning som rör flera Rapital och det är att hertiginna inte är bra gjord. Du har drattningen utmärkt bra och hertigen är bra och Renegon är ju mångenshålls alldeles utmärkt, men hertiginna är delvis rolig. Det är därför att du tycker att hon är din förbudsade rival, måhända, men hur som helst så ser man henne inte för sig och inte du heller. Du får lof att ge anmärk och mer än hon gör af sig själf i memoarer, gör den traditionella hertiginna, som var stark och Rieck och god. Kommer hon kan ju vara stark i alla fall, något af grand dame och höksprok på en gång. Dem som är kopierad på henne själf är för tråkig. Jag har märkt att jag alltid vill stryka, då hon kommer och detta beror på att hon ju är bra nog, hon själf. Hon saknar öfverlägenhet. Hennes samtal med Renegon nu vill jag bestämt ha hört om du ju gör det fint och Rieck. Du skall en gång tänka på henne så att hon blir bra och då du finner henne skall du komigera litet öfver allt där hon är med. Det är mycket bra att hon föredrar komigera Renegon goda råd, men, ja nu skall du göra henne klar för dig själf. Jag skulle vilja ha henne som en briljant general markisinnan i någon finstjärnjes.

Den Renegon är utmärkt, men nu har du honom bra, och jag tycker du kan tryggt låta honom handla utan mycket psykologi händer efter. Han verkar häft, då han går tygt och tigger och på plaska med i något berett. Den Quichotte gör så godt nu på slutet, men det jag tycker jag att du skall förkorta allt efter olyckan. Bara dra ihop, några, att de hade tråkigt och att hon ville vara snäll. Om du har hört hertiginna vinna du ju mycket.

Om du skulle vilja läsa, men det är höllt utsett af Känsligt -
 om du vill läsa det som är mest intressant af den saken.
 Tänkar jag hopplöst mätte, men då jag läser egenem hvad jag skrif-
 vit tror jag dock ej att det var så dunt. När jag nu tänker på
 Kapitlet i sin helhet, tycker jag att det innehåller många bra saker
 men jag saknar där sammantämling utom den rent yttre att det
 är Badensiska besöket som skildras, det har för mig utseendet af en
 förteckning öfver en hel mängd saker, som tilldragit mig, ingredienser
 till en fin maträtt, men denna rätt är ej fövrlig. Det finnes ej här detta
 medvetande att den velat något bestämmt, som gör så godt och som
 väl är det samma som stämning. Du skref hjälps att du ville ge uttryck
 af Muzens olycksöde, något sådant som att hvarje ros, som jag vidbror
 den måste vinna, men du fullföljer en hel mängd andra saker också
 du skildrar drottningens stämning i början och hertigparets ^{i midten} och detta
 förvirrar saken. Öfver den lilla Uxala beskrifningen finnes ingen
 stämning alls.

Du vet nå väl hvad du vill nå att jag behöfver ej nitte här och säga att
 det bör vara, men jag tycker att du skulle försöka att ge detta Kapitel under
 stark stämning. Om du förnöhsvis skulle nämna dig i drottningens kläder
 känna hur orolig hon är först nå bli glad och nå med värande och gaga vara
 na det ena ofärdsticket efter det andra. Det blefva ju en hel nyupptäck-
 på saker. Eller också följa Muzen. Detta är inga råd, det är bara
 för att få fram att jag tycker att det skulle öfverarbetas än en gång under
 viktig stämning hvad då under den vilja göra af det, det vet jag ej.
 Stoffet är där, men det är ej sammansatt. Jag tycker ej att apöki-
 mens var dålig, tvärtom, men mensar i Arboga var mycket
 matt bara ett uppräknande af hvad hon förlorat. Där hade du skrif-
 nat.

Jag är mycket glad af att på Kapitlet på detta rätt, nå att jag får läsa
 den hjälps, bara det inte hinner dig. Du känner det nog på dig hjälps.
 Aldrig kan man bli glad af en boklös, men om du känner att jag har
 nått i något så ygar det dock upp dig att göra ditt alla bästa. Tycker
 du däremot att du ingenting kan eller förmår ändra, så bör det vara
 jag som har orätt. Jag tycker minst du är dubblig, och här finnes bra
 saker, men jag vill så gärna, att allt skall vara utomordentligt.
 Tappa ej bort drottningen! Den är nu så farligt tom. Nu hinner jag ej mer
 Din heliga